

मानो गच्छत्यमरलोकाताम्” मनुः ।
 अमरवल्ली स्त्री अमरा उच्छेदनेऽपि न स्त्रियभाषा वल्ली ।
 आकाशवल्गुनाम् (आलकलता) अमरलतादयोऽप्यत्र ।
 अमरसरित् स्त्री इत० । मन्दाकिन्यां गङ्गायाम् ।
 अमराङ्गना स्त्री इत० । “अमरसु” सुषाण रत्नानि हराम-
 राङ्गनाः” भाषः ।
 अमराद्रि पु० इत० । सुमेरौ । तत्स्थानञ्च । “लङ्का कुमध्ये
 यमकोटिरस्याः प्राकपश्चिमे रोमकपत्तनञ्च । अधस्ततः
 सिद्धपुरं सुमेरुः सौख्येऽयं वास्ये बहुवानलञ्च । इह हि
 मेरुगिरिः किल मध्यगः कनकरत्नमयस्त्रिदशालयः द्रुहि-
 णजम्बूपद्मकणिकेति च पुराविद इत्यमवर्णयन्” सि०
 शि० । अधिकं मेरुशब्दे भूगोलशब्दे च दृश्यम् ।
 अमराधिप पु० इत० । देवराजे इन्द्रे अमराधीशदयोऽप्यत्र
 अमरापगा स्त्री इत० । गङ्गायाम् । [नैष० ।
 अमरालय पु० इत० । स्वर्गे “तत्त्वामरालयमरालमरालकेशी”
 अमरावती स्त्री अमराविद्यन्नेऽस्यां मरुप् मस्य व दीर्घः ।
 इन्द्रनगरीम् । सा च मेरुपर्वतोपरिस्था “सद्भक्तान्जन-
 मयं शिखरत्वयञ्च मेरौ सरारिकपुरारिपुराणि तेषु ।
 तेषामधः शतमखज्वलनान्तकानां रक्षोऽम्बुपानिलशशीश-
 पुराणि चाटौ” सि० शि० । एतद्वर्णनं भा० स० प० ७ अध्याये
 काशी० ख० १० अध्याये च दृश्यम् । “ससम्भ्रमेन्द्रत-
 पातितामला निमीलाताक्षीव भियाऽमरावती” का० प्र० ।
 अमरिष्णु ति० ऋ-वा० इष्णुच् न० त० । मरणशीलभिन्ने
 “अनातरा अजरास्यामरिष्णवः” ऋ० १०, ६४, ११ ।
 अमरु पु० अमरुगतकपन्यकारके कविभेदे “कविरमरः
 कविरमरुः कविश्चैरोमयूरक” इत्युद्भटः ।
 अमरेश पु० इत० । देवराजे इन्द्रे अमरेश्वरादयोऽप्युक्तार्थे
 “अयममरेशदिशोदृखं सुधांशुः” सा० द० ।
 अमर्त्ति ति० ऋ-तच् न० त० । मरणधर्म्मिभ्युन्त्ये “नृमृणानि च न्त-
 मानो अमर्त्तः” ऋ० ५, ३३, ६, “अमर्त्तः अमरणधर्म्मा” भा०
 अमर्त्य ति० ऋतिसर्हति यत् न० त० । मरणभ्युन्त्ये “अमने !
 विवस्वदुपसञ्चितं राधो अमर्त्य !” ऋ० १, ४४, १, “अ-
 मर्त्य ! मरणरहितः” भा० “उत्क्रान्तवायोः समकालमेव
 अमर्त्यभावेऽपि कयोश्चिदासीत्” रघुः ।
 अमर्त्य भुवन न० अमर्त्यानां देवानां भुवनम् । स्वर्गे ।
 अमर्त्याद् ति० नास्ति मर्त्यांदा सीमा सम्मानो वा यत् ।
 १ सीमारहिते २ सम्मानरहिते च ।
 अमर्ष पु० ऋष-क्षान्तौ घञ् विरोधे न० त० । क्षमाविरुद्धे

कोपे । “अमर्षभ्युन्त्येन जनस्य जन्तुना न जातहादेन न
 विद्विषादरः” किरा० तानेव क्षामर्षतया निजम्नः” रघुः
 हर्षामर्षभयोद्देगैर्विशुक्तः स च मे प्रियः” गीता ।
 अमर्षण ति० ऋष-ल्यु न० त० । १ असहने २ क्रोधने, च ।
 “हृदि क्षतो गोत्वमिदाप्यमर्षणः” रघुः । अमर्षणोऽनय-
 स्थायो विशालं कायलक्षणम्” । अमर्षणः स्वयं जेतुमशक्तः
 क्षतियोरथे भा० आ० प० । भावे ल्युट् । क्रोधे न० ।
 अमर्षित ति० ऋष-क्त इट् गुणश्च न० त० । क्रुद्धे “अस्त्रं
 प्रादुश्चकारोग्यं नारायणममर्षितः” भा० आदिप० ।
 अमर्षिन् ति० ऋष-णिनि न० त० । क्रुद्धे स्त्रियां ङीप् ।
 अमल न० अम+कलच् । १ सातलादृत्ते २ अभवे च नास्ति
 मलं यस्य । ३ निर्मले, दोषरहिते ति० “रसकलामल-
 पल्लवलीलया” भाषः “संक्षिप्ताक्षरकोमलामलपटैर्लालित्य-
 लीलावतीम्” “अमलकमलराशेस्त्वर्गपञ्चांशुषष्ठैः” लीला०
 अमलात्मन् पु० अमलः रागादिदोषरहितत्वात् रुद्ध आत्मा-
 अन्तःकरणं यस्य । निदुस्तरागादौ योगिनि । [३निर्वोधे च
 अमस पु० अम-गतिरोगादौ असच् । १ काले २ रोगे
 अमलिन ति० विरोधे न० त० । १ मालिन्यभ्युन्त्ये २ निर्होषे च
 कुलममलिनं नत्वेवाहं न च जीवितम्” माल० ।
 अमसृण ति० विरोधे न० त० । चिकणभिन्ने ऋत्वे ।
 अमा अव्य० न+मा-का । १ सहाये, अभेवानः सुहवाः” ऋ०
 २, ३६, ३ । “अमा सह भा०” । अमावस्था । २ निकटे च ।
 न माति परिच्छिनत्ति क्षयोदयविशेषम् भा-क न० त० ।
 सर्व्व कलाव्यापकतया स्थितायां चन्द्रस्य षोडश्यां ३ कलायाम्
 स्त्री “अमा षोडशभागेन देवि ! प्रोक्ता महाकला संस्थिता
 परमा माया देहिनां देहधारिणी अमादिपौरुषैसास्यन्माया
 एव शशिनः कलाः । तिथयस्ताः समाख्याताः षोडशैव
 वरानजे !” इति स्क० प्रभा० ख० । व्याख्यातं चैतत् काल-
 माधवीये ‘महामाया आधारशक्तिरूपा देहिनां देहधारिणी
 सा चन्द्रमण्डलस्य षोडशभागेन परिमिता चन्द्रदेहधारिणी
 अमानाम्नी महाकलेति प्रोक्ता क्षयोदयरहिता नित्या
 तिथिसंज्ञिकैव इतरा अपि पञ्चदश कला दिवसव्यवहारो
 पयोगिन्यः क्षयोदयवत्तः पञ्चदश तिथयो भवन्तीति तिथयः
 षोडशैव एवञ्चात् सामान्यविशेषरूपेण तिथिद्वैविध्यसक्तं
 भवति । तत्र येद्यम् अभेत्युक्ता क्षयोदयवर्जिता ध्रुवा
 षोडशी कला तदुक्तः कालस्तिथिसामान्यम् । यास्त्वव-
 शिष्टा दृष्टिक्षयोपेताः पञ्चदश कलास्ताभिः विशिष्ट-
 कालविभागस्तिथिविशेष” इति । अधिकं तिथिशब्दे वक्ष्यते